

Jautājums no www.philos.lv

570. No: **Lauras** Temats: **Mūzika ...**

2016. gada 30. novembris 11:17:02

Mūzikas spēlēšanas procesā radās jautājums. Ir liela atšķirība, starp to, kurš mācās spēlēt, to, kurš brīvi pārvalda instrumentu un to, kurš mūziku rada. Vai mūzikas spēlētājs, piemēram, skolnieks, kurš mācās spēlēt klavieres, spēlēšanas procesā ir augstākās vibrācijās par klausītāju? Un kā ar profesionāļiem, ņemot vērā, ka ir dažādi klausītāji, dažāda mūzika un dažādi mūziķi?

Jautājums no www.philos.lv

571. No: **Klausītājs** Temats: **mūziķi ...**

2016. gada 02. decembris 17:34:07

Labdien! Jau sen gribēju pajautāt, bet tieši izlasot pēdējo jautājumu, kas Jūsu lapā iesūtīts, nolēmu uzrakstīt. Vienā no rakstiem tika minēti dziedātāji, kurus der klausīties, jo viņi dzied no sirds, tur bija minēts Džo Desens, Valentīna Tolkunova, Anna German utt., jā tie ir tie izpildītāji, kurus var klausīties un klausoties nepagurt, liekas, ka pats labāks paliec, bet vai mūsdienās ir kāds populārs izpildītājs, kuru varētu paklausīties?

Dārza darbi

Dvēseles Mūzika

Ar šo es atbildu abiem lasītājiem. Viņu jautājumi, katrs no savas puses, tiecas uz vienu – abiem kopēju izcelsmi – Dvēseles izteiksmi skaņu pasaulē. **Šodien mēs varam paplašināt Mūzikas jēdziena izpratnes lauku – atzīt, ka Mūzika ir visā harmonizētajā.**

- **Mūzika ir Harmonijas plūsma.**
- **Skaņās ietērpta Harmonija ir Mūzika skaņu pasaulē.**
- **Harmonija nāk caur dvēseli.**

Katram Cilvēkam ir viņa Cilvēciskā dvēsele – NOOS un zemākā dzīvnieciskā dvēselīte Psīhe. Mums apkārt ir lielā un plašā visu Zemes būtņu kopdvēsele Anima un pār mums paceļas – veido Cilvēcisko dvēseļu telpu **visu varavīksnes krāsu, metāliski sudraborti, zeltīti un dārgakmeņu kristāliski mirdzoši Zilais Noslēpumainais un Noslēpumā Esošais NEBO - Saprāts**, no kura katra Cilvēciskā dvēsele smeļas savu Ūdens lāsi – Harmoniju, kura, tajā ieplūdusi, kļūst par radošo, visu veidojošo un pilnveidojošo Dievišķo Uguni.

Reiz iedegta, šī NEBO Uguns nekad neapdziest un piepilda visas telpas, kuras apgūst Cilvēka dvēsele. Anima veido Psīhes un visas citas Dabas formu dvēseles. Caur Cilvēka dvēseli NEBO sadarbojas ar Animu un tā, atbildot – saskaņojoties ar Cilvēka Cilvēcisko dvēseli NOOS vai dzīvniecisko dvēselīti Psīhi, veido tās ietekmēm atbilstošas Dabas formas – minerālus, augus un dzīvniekus. Bez Cilvēka NOOTISKĀS klātbūtnes veidojas amorfas, neglītas un nepilnīgas formas, bet Cilvēkam pašam kļūstot tīrākam un sakārtotākam, Anima, atbildot uz pieaugošo caur NOOS plūstošo NEBO harmoniju, veido dārgakmeņus, metālus, cēlmetālus, skaistus augus un daiļus dzīvniekus – arī Cilvēka fizisko ķermeni.

Cilvēces, tautu un ģimeņu Garīgā attīstība iet reizē ar ķermeņu, Psīhes un NOOS Daili, labdabību un Tikumu un tās esošie vai bijušie sasniegumi vai pagrimums ir uzskatāmi redzams Cilvēku ķermeņu dailē vai atkāpēs no Dievišķi Harmoniskajām Dailies **formām**. Redzamais Skaistums - Daile ir Cilvēciskās NOOTISKĀS dabas klātbūtnes un darbības zīme. Tāpēc, to zinošajās un saprotošajās tautās augstu vērtē izstrādājumu, Mākslas priekšmetu un ķermeņu Daiļumu, kas ir nepārprotama Cilvēciskās pilnvērtības zīme, tā pat kā daiļuma trūkums visā mūsdienās norāda uz NOOTISKĀ pagrimumu – vājumu un Cilvēcisko nepilnvērtību – invaliditāti – kroplību – un galēju nederīgumu – samaitātību.

Cilvēkam pagrimstot, Anima saņem mazāk Dievišķās Uguns un tā dēļ izsīkstošā Harmonija nevar uzturēt agrāk radītās formas to pilnībā un tīrībā, tādēļ vājinās un izzūd dzīvās Dabas formas, izsīkst minerālu atradnes (tās neatjaunojas pietiekamā un harmoniskā pilnībā iežu telpā). Mazinās pieejamo dabisko materiālu, dzīvnieku ķermeņu un Psīhes kvalitāte – tajos **izzūd pilnība un** kā sekas

tam arī daudzveidība, līdzsvarotība un derīgums. Mainās klimats, laika apstākļi kļūst haotiski un nepatīkami, disharmoniski.

Sadarbībā ar Cilvēkā esošo NEBO Uguni, Anima veido Cilvēkam apkārt esošo viņam labo, derīgo un pareizo materiālu un lietu pasauli, kas harmoniski sasaucas ar Cilvēku, viņa dvēseli un tās interešu radītājam vajadzībām. Tāpēc **katram materiālam, lietai un priekšmetam ir viņa neatkarījamā, unikālā dvēsele**. Tāpēc ir Augļus nesoši, lietu radīšanai derīgi vai Muzikāli koki un materiāli. Visā esošajā ir kāda daļa NEBO Uguns Harmonijas, tāpēc katrs materiāls ir kaut kur pielietojams, bet tikai augstākie materiāli ir vispusīgi. **Vispusība ir universāls attīstības un attīstītu vērtību klātbūtnes rādītājs**. Visi materiāli kādās kombinācijās kalpo par skaņu avotiem, bet tikai augstākie Muzikālas dvēseles ietekmē un Mūziķa rokās, Muzikālos apstākļos kalpo Mūzikas ietērpšanai skaņu plūdumā.

- **Mūziķis ir Harmonizētājs.**
- **Harmonizēta dvēsele ir Muzikāla.**
- **Harmonizēti apstākļi ir Muzikāli.**

Tāpat Harmonijas plūsma - **Mūzika skaņu ietērpā ir tur, kur ir Muzikāla** – Mūzikai atbilstošā **vide** – apstākļi, tiem atbilstošās Muzikālas dvēseles – **Mūziķis** un viņa **Klausītāji**, un Mūzikai atbilstošās Mūzikas instrumentu dvēseles – **instrumenti atbilstošā pielietojumā un kvalitātē**.

Te troksnis jānošķir no Mūzikas.

- **Ne katras klausītājiem vai izpildītājiem – muzikantiem patīkamas skaņas ir Mūzika.**
- **Mūzikas uztvere ir subjektīva.**
- **Kur neattīstītam ir subjektīvi patīkama Mūzika, tur attīstītam ir troksnis.**
- **Subjektīvi patīkamas skaņas arī var būt destruktīvs troksnis.**

Mūzika ir tur, kur tīrās skaņās tērpjas Radošo Kosmisko Enerģiju Harmonija – Mīlestība. Visur tur, kur nav skaņu tīrības, tiek traucēta Muzikālā plūsma, bet tur, kur nav Kosmisko Radošo Enerģiju, tur nav arī to Harmonijas – Mīlestības un tās Mūzikas. **Tur ir tikai subjektīvi patīkams vai tehniski interesanta izpildījuma troksnis**. Katrā Mūzikā ir saskatāmas matemātiskas sakarības, bet ar, tai skaitā matemātisku, konstrukciju un spekulāciju palīdzību nevar radīt Mūziku - tās ir tikai **skaņās ietērtas teorētiskas, tehniskas konstrukcijas vai matemātiskās izteiksmes, formulējumi, vienādojumi un teorijas**, kuru **kļūdainumu vai atbilstību kādām realitātēm var konstatēt arī to labskanībā**. Tomēr tā nav Mūzika tādēļ, ka Mūzikas un **skaņu salikuma** izcelsmes avoti ir atšķirīgi.

Matemātiķu centieni ar tās palīdzību darboties abstrakciju pasaulē ir mulķīgs pašapmāns. Viņi maldina paši sevi, bet citu priekšā rada nereālas un fantastiskas – pašizdomātas pasaules ainas. **Matemātika ir un paliek formu, to skaita, proporciju un darbību ar tām radīta** un to uzturētā laukā. Tur, kur nav formu, to skaista un proporciju - tur nav ko darīt matemātikai. **Matemātika var aplūkot radīto, bet nevar ielūkoties radīšanā un tās cēloņos**. Cēloņu pasaulē nav matemātikas un vietas matemātiskām darbībām.

- **Cēloņu pasaulē ir Gudrība, Griba un Jūtas.**
- **Cēloņu pasauli, Cēloņus un Cēloņu radošo darbību nevar pētīt ar matemātisko aparātu un izteikt matemātiskās formulās.**
- **Matemātika ir forma un Harmonijas radīto formu izpētes instruments, apraksta metode.**
- **Cēloņu pasaule – Gudrība, Griba un Jūtas darbojas caur Kosmiskajām (Skaistajām) Radošajām Enerģijām.**
- **Mūziku rada Cēloņu pasaule.**
- **To, ko radījis Cēlonis, to nevar radīt šī Cēloņa radītās sekas.**
- **To, ko var Jupiters, to nevar (Jupitēra radītais) vērsis.**

- **Mūziķi un Dzejnieki ieiet Debesu Valstībā, bet matemātiķi mēra, skaita un salīdzina priekšmetiskajā pasaulē atrodamo.**
- **Simts lielākas un mazākas Mīlestības izpausmes kopā tāpat ir tikai viena Mīlestība tāpēc, ka to izcelsme ir viena, kas ieplūdusi simts dažādās formās, kuras matematika cenšas saskaitīt un samērot, un caur šo samērošanu izzināt tās visas radījušo cēloni, kaut gan tādā veidā var izzināt tikai šo faktu un to atšķirību īpatnības.**
- **Matemātiskais aparāts nav derīgs – ir bezspēcīgs Vienotā Lauka teorijas izveidei – Vienoto Lauku un visu par tā darbību nes Mūzika, to var izzināt un Zināt Mūzikā, arī skaņās ietērtajā.**
- **Troksnis ir visur, kur nav Kosmisko Radošo Enerģiju.**
- **Troksnis ir Enerģiju darbības traucējumi un izkropļojumi.**
- **Troksnis ir Animu un Psihi postošs pasaules stāvoklis.**

Jau teicu, ka Mūzika ir tur, kur veselumā satopas Muzikāla telpa – tās apstākļi, Mūziķi un Klausītāji ar instrumentiem – materiāliem un to dvēselēm. Tā kā Mūzika, arī tās skaņu ietērs ir Enerģiju darbības radīts, tad vis ar to saistītais ir jāaplūko tikai kā vibrācijas, vibrāciju formas, un Enerģiju plūsmas tajās.

Muzikālā vide ir Mūzikai atbilstošs Mūziķu un Klausītāju dvēseles noskaņojums, akustiskā vide un Animas stāvoklis vispār un vietā, kurā Mūziķi savu klausītāju lokā veidos skaņas. Radošo Kosmisko Enerģiju saņemšana nav savienojama ar ikdienišķo rosību, sadzīvi un utilitāro interešu telpu.

- **Bezmiesīgais ieved Mūziku.**
- **Mūzikas klātbūtnē pasaulīgais atkāpjas.**
- **Pasaulīgā līdz nešana sagrauj Mūziku.**
- **Mūziku nevar ievest pasaulīgajā, miesīgajā un utilitārajā.**
- **Miesīgais, miesas kustības un pie-pūles dod troksni.**
- **Tur, kur skaņa rodas ikdienas rosībā, ikdienišķajā un ikdienišķā vidē, tur ir troksnis.**
- **Tur, kur nav skaņu ietērpā nākošas Harmonijas plūsmai atbilstošas akustiskās vides, tur ir troksnis.**

Animas stāvoklis kopumā mainās atkarībā no Astroloģiskajiem, ģeofizikālajiem, klimatiskajiem, sezonālajiem, diennakts enerģētiskajiem, sociāli – politiskajiem procesiem un to Vēsturiskā fona. **Tāpēc tur, kur nav – netiek ievērota saskaņa starp visu to un radītajām skaņām – tur ir troksnis.**

- **Mūziķis ir tikai tas skaņu radītājs, kurš spēj izjust Animas stāvokli atskaņošanas vietā un ar to saskaņot NEBO Uguns darbību.**
- **Tas, kas der vienos apstākļos, neder citos.**
- **Tas, kad der vieniem izpildītājiem un klausītājiem, neder citiem.**
- **Tas, kas der vieniem instrumentiem, neder citiem.**
- **Katra neatbilstība, nesaderība un patvaļa ir troksnis.**
- **Katrs troksnis ir Animisko – materiālo, Psihisko un NOOTISKO pasauli postošs.**

Mūziķa dvēsele ir stīga. Arī klausītāja dvēsele ir stīga. Ja šīs stīgas saskaņojas Mūzikai atbilstošā vidē, tad tur var ienākt Mūzika. Kāda ir Mūziķa dvēsele, tādas vibrācijas tā uztvers, sakopos un raidīs skaņu pasaulē. Te ir jādama par Mūziķa dvēseles Tīrību, Tikumību un Cilvēciskajām vērtībām, kā arī par tās spēju spriegoties augstu Kosmisko Enerģiju vibrāciju uztverei.

Jo spriegāka dvēsele, jo augstākas vibrācijas tā uztver un raida tālāk skaņu pasaulē. Mūsdienās, kad plaši tiek sludinātas un pieņemtas patmīlības, utilitārisma, atslābinātības – izlaidības un piezemētu interešu diktētas sadzīves formas, Mūziķos un Klausītājos grūti uzturēt augsti spriegotu dvēseles stāvokli. Mūziķu vietas pārņem muzikanti, bet Klausītājus aizstāj izklaidi un atslodzi meklējoši vai no Klusuma bēgoši tizleņi. Tāpēc tur, kur senatnes dižgaru augsti spriegotās dvēseles ir

atstājušas varenas Mūzikas partitūras, tagad, mūsdienu dzīves vidē, mūsdienu atslābuma lokā, dvēseļu spriegumu savstarpējā neatbilstība ienes tikai troksni. Tur, kur dižgariem viņu laikā bija Mūzika, mūsdienu tirlīņiem ir tikai izklaides saviesīga tradīcija vai “meditatīvi tehnisks treniņš”.

Tāpat troksni ienes Mūzikas atskaņošanas veidi. Katrs ieraksts, atskaņots caur mehānisku (elektronisku un vai citu) atskaņošanas iekārtu, lai cik kvalitatīva tā arī būtu, ir troksnis un nevar aizstāt īstas Mūzikas klātbūtni.

- **Ierakstam ir tikai ilustratīvi – informatīvs raksturs un nozīme.**

Ja kāds pieņem ierakstu par īstu Mūziku, tad tāds sāk dzīvot postošā, iluzorā un melīgā vidē, kura degradē tāda Cilvēka Psihi, bojā Muzikālo uztveri un NOOTISKO – prāta darbību. Mūsdienās ir izveidota īpaša, subjektīvi patīkamu skaņu – trokšņa radīšanas – **koncertu industrija**, kura, maskējoties aiz kultūras dzīves maskas, patiesībā uztur postošu darbību. Tādā industrijā “mūziķi” “klausītājiem” **atskaņo iepriekš sastādītu programmu**, kura nekā nav saskaņota ar Animas stāvokli. **Tāda ansamblja, orķestra vai izpildītāja koncertuzstāšanās ir uzskatāma tikai un vienīgi par konservēta - iestudēta ieraksta atskaņošanu, kuru veic komplicēta un tādēļ jo sevišķi melīga atskaņošanas iekārta.** Koncertā tāda muzikantu grupa ir mūzikas pieraksta atskaņošanas iekārta, kura dod Mūzikas ilūziju – tehnisku Mūzikas surogātu.

Tāpat, kā nav pieļaujama patvaļīga prozas darbu vai drāmas izrādes pārceļšana autora dvēselei un iecerei neatbilstošos apstākļos un izpildījumā, tāpat nav pieļaujama mūzikas partitūras pārveidošana vai kādam instrumentam paredzētās lomas pārņemšana uz citu instrumentu un atskaņošana tam nepiemērotā – neiecerētā vidē, vai instrumenta pielietojums nerēķinoties ar tā dvēseli tai pretdabiskā vidē un mērķiem.

- **Katram skaņdarbam ir sava vieta un telpa.**
- **Katram instrumentam ir sava dvēsele un tās loma Mūzikā.**

Tāpēc nedrīkst vienai telpai sniegto pārnest citā telpā. Tāpēc nedrīkst vienai dvēselei doto pētīt un pārnest uz citu dvēseli. Tāpēc nedrīkst nevietā izmantot mūzikas instrumentus. Tāpēc nedrīkst izmantot mūzikas instrumentus neatbilstoši viņu dvēselēm. Mūsdienās plaši sazēlušas tādas graužošanas darbības formas kā koncertēšana citām ikdienišķām darbībām paredzētā vietā un vidē, “pasaules mūzika” (patvaļīga, atšķirīgu tautu muzikālo tradīciju, izpildītāju un mūzikas instrumentu savietošana), mūzikas instrumentu skanējuma pielietojuma un tehnisko iespēju “paplašināšana” un “apgūšana”, kas patiesībā ir to pielietošana viņu dvēselēm neatbilstošā veidā, vidē, mērķiem un kvalitātē. Mūziķis aug tehniskajā instrumenta spēlē līdz ar instrumenta dvēseles izzīņu, iejušanos tajā, tās sapratni instrumenta dvēseles pacelšanai līdz NOOTISKĀS Uguns dabas vibrācijām, kas dod abu dvēseļu saplūsmi Mūzikā.

Nākošā problēma ir mūzikas instrumentu tehniskās kvalitātes krišana, nekvalitatīvu instrumentu plaša pieejamība un muzikāli nepilnvērtīgu, nespējīgu, bet brīžiem pat noziedzīga un noziedzīgu Cilvēku darbošanās skaņu radīšanā un saskarsmē ar mūzikas instrumentiem. Melos, ka Mūzika ir brīvi pieejama visur, katram un jebkurā laikā, kas ir metafizikas aksiomas “Viss Esošais ir Mūzika” izkropļojums piezemējumā. Šie meli maskē no pirmās izrietošo otro aksiomu “Mūziku zaudējušais ir zūdošs”, to, ka apkārt redzamais ir Esošā darbības un zūdošā sajaukums, to visu uzdodot par Esošo.

Tas sevišķi atzīmējams stīgu instrumentu un vokālā izpildījuma laukā. Augstākie stīgu instrumenti Lira, Kokle, Arfa un daži specifiskie austrumu instrumenti ir sevišķi dvēseliski organizēti un tādēļ saistīti ar Cilvēka augstāko (vadošo) principu, apziņas struktūru un orgānu darbību. **Tāpēc to spēles apgūvē un pielietojumā, tāpat kā vokālās studijās, ir jāizturas ar sevišķu piesardzību un atbildību.** Nepietiekami nospriegota, netikla, neizkopta vai kropla dvēsele saskarsmē ar tādu instrumentu rada ļoti postošu troksni. Liru, kolī un arfu nedrīkst dot rokās katram, kurš to vēlas. **Ir jāveic sevišķa pārbaude un uzraudzība pār tiem, kuri apgūst to spēli vai to dara profesionāli.** Tieši tikpat **bīstama ir šo instrumentu pielietošana pretdabiskā veidā** – lietot tiem skanēt Viņu dvēselēm neatbilstošā veidā, mērķiem un vidē.

- **Varu droši apgalvot – kamēr tas Latvijā tā tiks turpināts, tikmēr Latvijā turpinās zust kultūras telpa un tauta.**

Tīrs, Tikls un Cilvēciski bagāts Koklētājs un Arfists tautu var **izcelt pilnībā**, bet **pretējais visu nogremdēs** negoda un iznīcības purvā.

* * *

Tā lūk, **Mūziķis saista vienā veselumā** Animu, savu dvēseli, sava mūzikas instrumenta un Klausītāja dvēseles, un, ja viņam tas izdodas, tad viņš skaņu pasaulē izveido telpu, kurā ienāk Mūzika. Cik pilnīga ir Mūziķa spēja to visu vienot, tik augsta Mūziķa skaņās tērpjas. Pie tam nav jādodomā, ka tehniski smalki izstrādāta, krāšņa un sarežģīta izpildījuma forma – skaņdarbs ir Mūzikas kvalitātes rādītājs. Tieši pretēji – var būt tehniski augstvērtīgi smalks, avangardisks vai klasiski aprobēts troksnis, bet caur Mūziķa Sirdi nākoša vienkārša melodija īstajā vietā un laikā, vienkāršā un ārēji necilā izpildījumā ar kvalitatīvu instrumentu var ienest ar milzīgu katarses spēku pildītu Mūziku.

- **Radīto skaņu vērtība un kvalitāte vērtējam pēc tās iedarbības uz Cilvēku, Animas un mūzikas instrumentu dvēselēm – uz tām pozitīvajām izmaiņām, kādas šo skaņu ietekmē notiek Dabā, sociāli – politiskajos procesos un to vēstures gaitā.**

Mūziķis – Mūziķa dvēsele ir Centrālā stīga – fokuss, caur kuru fokusējas visas vibrācijas un veido Saplūsmi – to, caur ko ienāk augstākā Vienība – Kosmiskās Radošās Enerģijas. Pie tam, tieši kurā plāna un kādā aspektā tas notiek, ir atkarīgs no Mūziķa dabas – dvēseles stāvokļa un Tīrības – Tikumības un it sevišķi no viņa Tiklības. Mūzika ir saskaņa, tāpēc mums jāņem vērā Cilvēku personības –vecums, dzimums un profesionālās īpatnības. Ir bērnu, pieaugušo un veco Cilvēku, sieviešu un vīriešu Mūzika, kā arī ar noteiktu profesionālo darbību veikšanai būtisku Cilvēcisko Vērtību attīstību saistīta Mūzika un skaņu māksla.

- **Mūzika ienāk saskaņotu Cilvēcisko Vērtību telpā.**

Tāda saskaņa, šo aspektu ievērošanas gadījumā, veidojas starp vienas tautas Mūziķiem un Klausītājiem, ja tur tiek atskaņota šīs tautas Uguns nestā skaņu māksla. Tāpēc, tam īpaši nesagatavotos apstākļos tam īpaši nesagatavotiem klausītājiem nav ieteicama svešas tautas un laika muzikālās mākslas skaņdarbu atskaņošana.

- **Muzikālā askēze ir augstākā askēze.**
- **Muzikālā askēze nes augstākos augļus.**
- **Noziegumi pret Mūziku nes smagākās sekas.**
- **Mūzikas pārvēršana troksnī ir nodevība pret Psihisko Enerģiju – “svēto garu” un Kosmiskajām Radošajām Enerģijām.**

Tāpat ir dienas - rīta, vakara un augstas saules mūzika, nakts Mūzika ar tās noskaņu maiņām atbilstoši spīdekļu kustībai un spožumam, ir skaidra laika un mākoņu Mūzika, ir lielu telpu, plašumu un ir mežu un meža pļavu mūzika, ir Kalnu, ieleju, jūru, smiltāju, ezeru un mazu upīšu Mūzika. Ir pavasara pumpuru, lapu, vasaras, rudens un sniegotu ziemeļu vai pliksala ledus Mūzika.

Ja Mūziķis ir sajutis Animas viļņojumu un NOOTISKO vibrāciju ritmu sintēzi, izvēlēties tam atbilstošu mūzikas instrumentu un melodiju, tās ritmu un tempu, kas saskan ar viņa Klausītāja vecumu, dzimumu un attīstības ievirzi, tad vēl paliek viņu **dvēseļu tīrības, spriegojuma un vibrāciju saskaņa**. Ja Mūziķa Uguns būs par smalku, tā neuztvers Klausītāju rupjākās vibrācijas. Tad nebūs tās vibrāciju plūsmas no Klausītājiem pie Mūziķa, kuru Mūziķis pārvērš Mūzikas skanējuma spēkā – mūzika paliks tehniski “sausā” un bez iedarbības uz vidi – būs tehnisks – akustisks troksnis. Ja Mūziķa vibrācijas būs pārāk zemas, tad viņa skaņu daba nedos piepildījumu Klausītāju dvēselēm – tad tas būs Psihes troksnis – apgrūtinājums Cilvēciskajai dvēselei NOOSAM.

Tāpēc Mūzika katram ir subjektīva. **Netikļa un Netikumiska izpildītāja izpildījums pievilks netiklos un noziedzīgos, bet atbaidīs tiklos un tikumiskos, kamēr Tikla un Tikumiska izpildītāja izpildījums netiklajiem skanēs kā viņus atstumjošs “augstprātīgs pārmetums” un neinteresanta “atraušānās no reālās dzīves”.**

Ne katrs profesionālis Klausītājam nesīs Mūziku – tas var būt un visbiežāk arī ir tikai tehniski labāk vai sliktāk skanošs troksnis.

- **Labskanīga trokšņa vilinājums ir narkotizējošs un noslīcinoši postošs.**

Māceklis – augsta dvēseles sprieguma (piepūle un grūtību pārvarēšana spriego!) nests, var ienest Mūziku arī tad, kad viņa tehniskais izpildījums nav sasniedzis pilnību. Te svarīgi ir tas, lai māceklis apzinātos sevi par vēl tikai mācekli esam un nezaudētu Virzību un Tieksmi – tos vienīgos, kas spriego un uznes virsotnēs.

- **Līdz ar atslābumu tiek zaudēti sasniegumi.**

Ja kāds vēl neizveidojies Mūziķis, pieņem savus tā brīža sasniegumus un publikas atzinību par savas pilnvērtības zīmi, tad tāds līdzinās nelgam, kurš apēd negatavu augli tā pilnbriedu vērtības tā arī neuzzinot. **Pat ja ir parādījušies talanta ziedi, tad tie darba gados nenostiprināti, augļus nenēsot ātri zudīs.** Te nav svarīgs vibrāciju tā brīža augstums, bet savstarpējas atbilstības un notikumu dinamika – tā iekšējais saturs. Augsti vibrējošs saslavēts nelga augstākajā telpā taisīs troksni tobrīd, kad nobriedis un pilnvērtīgs Mūziķis zemāku vibrāciju spektrā darīs derīgu darbu.

Tikai Muzikāli Iesvētītais prātis saskaņot un saskanēt, saprast un ieklausīties, skanēt un spārnos celt. Savu dienišķo maizi vai pārticības greznību pelnošs profesionālis, “muzikālo” apmācību saņēmis, varēs tehniski gludi izpildīt (būt par atskaņošanas iekārtu) vai atzīstami rakstīt skaņu izpildījuma – “skaņdarbu” sacerējumus, bet tie tomēr būs tikai matemātiski vai konjunktūriski precīzi izveidoti trokšņi bez labdabīgas ietekmes uz vidi tās visplašākajā nozīmē.

- **Pašapmierinātība un izdabāšana – popularitātes meklēšana aizver ceļu Mūzikai.**
- **Neiesvētītais atskaņos iestudēto pierakstu.**
- **Iesvētītais saskaņos.**
- **Iesvētītajam vajadzīga darbības vide.**

Ja sabiedrība dzīvo nemuzikālu dzīvi, ja tās dvēseļu stīgas ir atslābušas, ja sociāli – politiskie procesi ņem pret dabisku ievirzi, ja valda meli, nesaticība un vardarbība, ja Anima ir satraukta un disonējoša, tad tādā vidē nav iespējama Mūzika. Tādu vidi ir pārņēmis troksnis. Šis troksnis neļauj Mūziķiem darboties. **Tāpēc apklust esošie, bet jauni neapmeklē šo pasauli.**

- **Tagad ir trokšņa taisītāju laiks.**

Tagad, kad populāri ir tehniski virtuozu vai subjektīvu labskanīgi trokšņi un dvēseles atkritumi, kad nomāc Mūziķu dvēseles, Mūzikai atņem telpu un Klausītājus, tagad nav vairs aicinājuma pēc tā, ko dod Mūzika. Tagad ne izpildītāji ne arī klausītāji **negrib uzņemties līdz ar Mūziku nākošos pienākumus un darboties Mūziķu tiesību laukā** (par tām visi ir “aizmirsuši” un negrib atcerēties) **un nest atbildību par to izpildi.**

Kad pasaules reliģijās runā par bagāto dalīšanos ar trūkumcietējiem – “nepiepildītajiem” savās bagātībās, tad ar to nekad neaicina uz “mantas, ko rūsa un kodes maitā” izdalīšanu – tās vairošanu. Reliģijas aicina krāt un vairo “mantu, ko rūsa un kodes **nemaitā**”, tāpēc dalīties var tikai tajā, kas ir sakrāts. Cilvēkus aicina dalīties savās Zināšanās un dvēseles bagātībās. **Tas ir katra “mantas sakrājuša” Cilvēka pienākums.** Katrs, kurš ir tam spējīgs, var vairo šīs pasaules harmoniju un tā atvieglot “trūkumcietēju” likteni. Ar to vairojas šī “manta”, jo “devēja roka” ar to neko nezaudē – tā ir “neatdodama vērtība” - “neizmaināmais vērdiņš”. Izteiciens “**lai** neiztukšojas devēja roka” ir izkropļots – “devēja roka vienmēr **ir** pilna”.

Tieši tādēļ cita līdzība runā **par pienākumu laist savas spējas un vērtības pasaules uzlabošanas darbā**, un brīdina par nodevības atbildību – “sava talanta aprakšanu” sadzīvīskajā ikdienā un sadzīvīski mierīgai dzīvei, vieglu ceļu meklēšanu un Garīgu slinkumu.

Visu spējīgo pienākums ir savā NOOTISKAJĀ Ugunī gaiši mirdzēt, tālu apgaismot telpas un tādā kārtā uzturēt Harmonijā visus dzirdīgos, redzīgos un just spējīgos, bet kurlos, aklos un tizlos darīt Īstenību redzīgus, Patiesību dzirdīgus un attīstības ceļu iet spējīgus. Visi Cilvēka pienākumi ir vērsti uz Muzikalitātes uzturēšanu, bet **Muzikāli apdāvinātajiem ir īpaša dzīve un liktenis – viņu pienākums ir būt Dieva Balsij – Sūtnim Cilvēku priekšā.**

Muzikants tagad ir tikai visai atšķirīgi atalgots profesionālis, bet ne Tautas apziņas veidotājs, sabiedrisko attiecību diktētājs un kontrolieris, politiķis un Audzinātājs. **Neviens vairs neko nezina par Brīvību, kādu sabiedrībai un katram Cilvēkam dod tikai Mūziķis.**

Tagad populāri ir tikai labāk vai sliktāk atalgoti mūzikas tehnologi, tehniķi un instrumentu operatori. Tādā troksnī dzīvot Mūziķi negrib un nevar. Daļa no vecajiem ir aizgājuši, citi apklusuši, bet citi, viņu Klausītājiem pagrimstot, ir pagrimuši līdz ar viņiem un tagad vairs nespēj uzturēt pat pašu atvērto Muzikālo telpu, nemaz nerunājot par tās augšup virzīšanu – **nav jau kam.**

- **Klusums Dzied.**
- **Mūzika atver jaunas telpas.**
- **Telpa saskan ar telpu.**
- **Tikai nepiepildāmie Zin un Skan.**
- **Kad skolnieks gatavs - atnāk Skolotājs.**
- **Kad dvēseles gatavas - skanēt nāk Mūziķis.**
- **Kad skolnieks saka “es zinu” – Skolotājs aiziet.**
- **Kad patmīlībā un pašapmierinātībā notrulinās dvēseles – Mūziķis aiziet.**
- **Troksnis aizņem vietu telpā.**
- **Troksnis pārsātina.**
- **Kad Klausītājiem “pietiek” – Mūzika beidzas.**
- **Ar troksni piepildītais ir kurls.**
- **Kurlajiem un bezbalsīgajiem nav Mūzikas, tiem ir tikai izklaidējošs troksnis.**

Tā šī aizejošo Civilizācija zaudē savas pēdējās ar Radošajiem Avotiem saistošās saites. Tā aizejošie iegrimst pašu radītajā visu iznīcinošajā troksnī. No trokšņa nekad neviens neiznāk – tas ir vairāk kā migla, bet miglā paši Dievi neko neredz. Šī trokšņotāju civilizācija ir radījusi universālu sevis iznīcināšanas mehānismu, kurš iznīcina savu radītāju. **Tas, ko tagad redzam sev apkārt, ir troksnis materializētā veidā** visur kam vien pieskaras Cilvēka doma, dvēsele un roka.

- **Šis ir trokšņa laiks.**
- **Troksnī Mūzas klusē.**
- **Troksnī Mūzika neskan.**

Tomēr pat šajā troksnī ir izkaisītas Mūziku alkstošas un dzirdēt, dzīvot spējīgas dvēseles. Viņu ir maz. Tagad vēl ir maz. **Tās ir sēklas** varenu sakņu kokiem, kuri ar laiku, kad trokšņa taisītāji būs aizgājuši un Anima kā satraukta zirga dvēsele, būs savaldīta, nomierināta un apmīļota, piepildīs kādas ieļejas ar saviem Meža ziediem. Tad pie Mūzikai gatavām dvēseļu stīgām nāks Mūziķi un Mūzika būs.

Tagad ir jāšargā sēklas.

Tagad ir jāšargā dvēseles.

Tagad ir jāglabā Mūzika.

Tagad ir jāšaglabā Dvēseļu Mūzika.

Pauls